

WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, DNIA 15 CZERWCA 1934 R.

ACHEMA VII W KOLONJI

Wystawa aparatury chemicznej — Achema — ma ustaloną opinię w kołach chemicznych zarówno Niemiec, jak zagranicą, co do bardzo pożytecznej roli, jaką spełnia. Dlatego też zwiedzający tegoroczną Achemę (Kolonja, 18—27 maja) nietylko szukali potwierdzenia tej opinii, ile interesowali się, jak na tym odcinku działalności chemicznej odbiły się głębokie zmiany wewnętrzno-polityczne, którym podległy Niemcy w roku 1933.

Rezultat tegorocznej Achemy w porównaniu z poprzednią, odbytą we Frankfurcie n/M. w 1930, zdaje się być wypadkową dwóch sił: gnębiącego Niemcy kryzysu gospodarczego, specjalnie dotkliwego dla niemieckiego przemysłu chemicznego, tak bardzo zależnego od handlu zagranicznego i „der Wille”, jaka przeniknęła wszystkie dziedziny Niemiec. Jeżeli sądzić z ilości wystawców (około 300 wobec 350 we Frankfurcie) kryzys jest silniejszy od czynników, zmierzających do potęgi nowych Niemiec, jednak naogół Achema VII robiła korzystniejsze wrażenie, niż jej poprzedniczka frankfurcka. Przyczyniało się do tego korzystne położenie terenów wystawowych nad Renem, naprzeciwko wspaniałej katedry kolońskiej, jak również wysokie i przestronne hale wystawowe, znacznie korzystniejsze pod tym względem od frankfurckich. Ponadto, wystawcy włożyli maximum staranności w przygotowanie stoisk i ekspozycji, co niewątpliwie było rezultatem nacisku zgóry i ogólnych nastrojów. Achema obecna miała nawet w publikacjach oficjalnych nazwę „Achema des Wiederaufbau”, ową etykietę, którą przypina się w Niemczech w roku bieżącym do wszelkiej działalności publicznej. Wprawdzie do Achemy trudno dopasować to określenie, gdyż przemysł chemiczny niemiecki nie potrzebuje odbudowy, skoro w czasie wojny i po wojnie nietylko nie upadł, ale przeciwnie doskonale się rozwijał. Że tak jest w istocie, potwierdzała Achema sama. Aczkolwiek od roku 1930 nie dokonano żadnych rewelacyjnych wynalazków w dziedzinie aparatury chemicznej, to jednak dokładne zapoznanie się z wystawą wykazuje, że w całym szeregu wypadków niemiecka technologia i budowa maszyn zarejestrowała dalsze postępy.

Stwierdzały to wszystkie działy wystawy, a więc zarówno dział urządzeń laboratoryjnych, jak dział technicznych aparatów pomiarowych, dział materiałów i aparatury kamionkowej, dział materiałów do budowy aparatury, jak wreszcie dział właściwych maszyn i aparatów chemicz-

nych. Każdy dział wystawy zawierał wiele pouczającego materiału dla każdego chemika, a dla chemika polskiego w szczególności. Kwestja np. technicznych aparatów pomiarowych stanowi u nas, mimo ich niezbędności dla kalkulacji technicznej, teren całkowicie dziewiczy — poza wzorami fabrykami, które można by wycisnąć na palcach jednej ręki. W tym dziale wystawa dawała doskonały przegląd wszelkich aparatów pomiarowych, a przodujące firmy jak Rotawerke, Ropp & Reuther, wystawiły poraz pierwszy aparaty do mierzenia, oparte na nowych i dowcipnych pomysłach. Dział kamionki kwasoodpornej był obesłany b. obficie. Zdaje się, że wszystkie fabryki niemieckie z Deutsche Steinzeugwerke na czele, wzięły udział w „Achema VII”, ale poważniejszych nowości nie było. Wspomnieć można o praktycznej i niedrożej, samoczynnej pompie przenośnej do opróżniania cystern z kwasami, gdyż i u nas mogłaby ona znaleźć zastosowanie. Propagowana była usilnie aparatura kwarcowa, ale mimo wystawienia na większą skalę np. aparatury do kondensacji kwasu solnego lub kwarcowych palników bunsenowskich, nie można się było oprzeć wrażeniu, że kwarc jest materiałem wymyślnym i efektywnym, ale bez większej wartości praktycznej.

Niewątpliwie najbardziej pouczającym działem wystawy był dział materiałów do budowy aparatury chemicznej, w szczególności metali. W dziale tym znajdowały się duże i dobrze zorganizowane stoiska propagandy aluminium, niklu, autogenicznego spawania i inne. Na wielkim stoisku Kruppa wystawiono, jako nowość kwasoodporną stal VA Supra, odznaczającą się wobec zwykłej V_2A tem, że po spawaniu zachowuje swoje właściwości kwasoodporne, a miejsce spawania nie musi być „ulepszane”. Jeżeli wspomnieć jeszcze, że reklamowany był metal Monela (stop niklu i miedzi), że do pewnych celów coraz częściej stosuje się, jako materiał konstrukcyjny bakelit lub azbest bakelitowany, to trzeba stwierdzić, że inżynier-chemik, projektujący aparaturę w Niemczech, ma wręcz przeciwnie trudności, niż jego polski kolega. O ile u nas trzeba brać do konstrukcji to co jest, a pamiętajmy, że np. zwykłej blachy aluminiowej nie można dostać ze składu, o tyle w Niemczech trudność polega raczej na wybraniu z wielu odpowiednich materiałów — najodpowiedniejszego.

Wspomnieć należy również w tem miejscu, że wystawiony był na Achemie poraz pierwszy stop FM rzekomo odporny na działanie kwasu

solnego. Jak się zdaje jednak, zalety jego w znacznej części należy przypisać reklamie.

Wreszcie dział aparatów chemicznych zawierał wiele patentowanych nowości w szczegółach konstrukcyjnych, które niejednokrotnie stanowią prawdziwe „tricki” techniczne, wzbudzające podziw dla samego wykonania, choćby ich wartość praktyczna miała się okazać problematyczną. Do takich nowości należą patentowane metody wykładania aparatów żelaznych „homogenicznie” warstwami innych metali, ulepszone metody malowania pod próżnią, aparaty o podwójnym dnie „Samka” kotły miedziane z elektrolitycznie osadzonemi kanałami grzejnemi i wiele innych.

Może najmniej stosunkowo obesłany był dział właściwych maszyn i gotowych aparatów, co tembardziej podkreślało charakter Achemy, jako *wystawy*, nie zaś jako targów. Nie było np. ani jednej firmy wyspecjalizowanej w budowie aparatów rektyfikacyjnych, aczkolwiek Niemcy kilka takich fabryk posiadają.

Poza eksponatami ściśle technicznemi było obszerne stoisko dla propagandy zwalczania nie-szczęśliwych wypadków w przemyśle chemicznym, wreszcie: last, but not the least — bardzo rozległe potraktowany dział obrony przeciwlotniczej.

Reasumując stwierdzić należy, że wystawa była doprawdy pouczająca, szczególnie dla inżynierów-chemików, pracujących bezpośrednio w ruchu fabrycznym i chętnych pogłębić doświadczenie fachowe. Załować też należy, że liczba gości z Polski nie przekroczyła, jak się zdaje, 30 osób. Brak zainteresowania, czy trudności, związane z wyjazdem zagranicę, rozbiły organizowaną w Warszawie przez Związek Inżynierów-Chemików wycieczkę, jednak wycieczka taka z okręgu Radomskiego w liczbie 12 osób doszła do skutku i uczestnicy jej korzystali na miejscu z wielu udogodnień. Miejmy nadzieję, że przy następnej Achemie warunki będą bardziej sprzyjające frekwencji ze strony chemików polskich.

J. M.

25-CIOLECIE PRACY PRZEMYSŁOWEJ

Dn. 1 czerwca r. b. minęło 25-ciolecie pracy p. Józefa Jaworskiego, na stanowisku dyrektora technicznego Sp. Akc. „Elektryczność”.

P. Józef Jaworski urodził się w r. 1870. Po ukończeniu szkoły realnej w Łowiczu i studjach w Brunświku zajmował stanowisko chemika fabr. cukru i rafinerji Łyszkowice od końca 1892 r. do połowy 1897 r., następnie przeszedł do Tow. „Elektryczność”, które podjęło myśl stworzenia nowego przemysłu elektrochemicznego, wówczas nowego nie tylko w kraju, ale i b. młodego zagranicą. Do końca 1897 r. p. Józef Jaworski pozostawał w zakładach elektrochemicznych w Bitterfeldzie, delegowany przez Tow. „Elektryczność” celem szczegółowego zapoznania się z urządzeniami i sposobami fabrykacji chlorków i wodorotlenku przez elektrolizę soli kuchennej.

W końcu grudnia tegoż roku p. Józef Jaworski powraca do kraju i prowadzi montaż urzą-

dzeń fabrykacyjnych w Żąbkowicach, a po uruchomieniu zakładów elektrochemicznych pozostaje na stanowisku kierownika oddziału fabrykacji chlorku bielącego, sody żrącej i karbidu.

Z dniem 1-y czerwca 1909 r. Tow. „Elektryczność”, ze względu na zasługi i energję wykazaną również w dziale administracyjnym, mianowało p. Józefa Jaworskiego dyrektorem technicznym Zakładów w Żąbkowicach, powołując go następnie na Członka Zarządu Towarzystwa.

Na tem nowem stanowisku p. Józef Jaworski pozostaje już 25 lat, przyczem podkreślić należy duże jego zasługi przy dalszym rozwoju zakładów elektrochemicznych w Żąbkowicach, przez wprowadzenie nowych działów fabrykacji, mianowicie — węgla sztucznych, szczotek do maszyn elektrycznych i ostatnio skoncentrowanej wody utlenionej.

Jubilatowi składamy życzenia dalszej owocnej pracy dla pożytku całego polskiego przemysłu chemicznego.

NOWE DZIAŁY PRODUKCJI

Sp. Akc. „Boruta” w Zgierzu kończy budowę instalacji do produkcji hydrosulfitu i skoncentrowanego rongalitu (rongalit niskoprocentowy jest produkowany już obecnie). Wypuszczenie na rynek towaru będzie miało miejsce już za parę tygodni. Podjęcie tej nowej gałęzi wytwórczości pozwoli zaniechać importu z zagranicy hydrosulfitu i rongalitu, używanych w dużych ilościach — przedewszystkiem przez przemysł włókienniczy. Hydrosulfit nie był dotychczas w Polsce produkowany, podjęcie więc tej wytwórczości jest nietylko dalszym przejawem nieustającego postępu technicznego w przemyśle chemicznym, lecz również jednym z czynników utrzymania aktywności bilansu handlowego Polski.

INFORMACJE EKSPORTOWE

Zanotowane przez P. I. E. (Informator Eksportowy Nr. 16 i 17) oraz bezpośrednio przez Związek następujące zmiany celne i reglamentacyjne, interesujące przemysł chemiczny.

Argentyna — przymus wizowania faktur konsularnych, poczynając od dnia 1.X.34.

Belgia. Zakaz przywozu tłuszczów jadalnych.

Czechosłowacja. Poselstwo w Pradze zwraca uwagę na okoliczność, że przywóz następujących tłuszczów jadalnych jest skontyngentowany.

poz. tar. cel. 90. Tłuszcze jadalne sztuczne, poz. tar. cel. 102 — 106. Oleje tłuste z wyjątkiem oleju drzewnego, konopnego, kostnego, lnianego, rycynowego.

Nie podlega jednak reglamentacji przywóz olejów z tych pozycji, jeśli są przeznaczone do wyrobu tłuszczów jadalnych w fabrykach czeskich w ramach ustanowionych kontyngentów.

Nadto Poselstwo zwraca uwagę, że następujące artykuły interesujące wywóz chemiczny nie podlegają obowiązkowi uzyskiwania przydziału dewiz, są natomiast dalej reglamentowane: kamienie rozdrobnione, tomofan, azotniak.

Następujące artykuły są całkowicie wolne do przywozu: litopony, dwutlenek siarki.

Holandja. Zakaz przywozu na przeciąg 1 roku (do 1.V.1935) wodorotlenku wapniowego, sody żrącej, gazu chlorowego.

Kanada. Referencyjne obniżenie cła na przędzę ze sztucznego jedwabiu pochodzenia brytyjskiego.

Lotwa. Zmiana systemu kontyngentowania importu polegająca na zakazaniu całego importu i ustaleniu listy zwolnień od zakazu.

Syrja. Podwyższenie ceł na wapno palone i mydła.

„**Informator Eksportowy**“ (Nr. 77) podaje następujące szczegóły: Plan reglamentacji przywozu przetworów chemicznych w Holandji. Widoki zbytu oleju terpentynowego w Niemczech.

Zanotowane zostały przez Związek następujące zapytania eksportowe (dotyczące konkretnych produktów chemicznych).

Firma zagraniczna interesuje się eksportem niektórych produktów chemicznych z Polski do Brazylii.

Firma holenderska (inna niż podana w Nr. 11 Wiadomości), interesuje się eksportem produktów chemicznych do Indyj Holenderskich.

Firmy handlowe polskie interesują się wywozem następujących produktów: związki potasowe — hipermangan, siarczan i krzemian; związki sodowe — siarczan nieoczyszczony, hyposulfit, octan, dwuchromian, fosforan, krzemian suchy, siarczan glinu.

Firma polsko-kanadyjska interesuje się zbytem produktów chemicznych polskich w Kanadzie.

Zanotowane zostały w Związku możliwości dalszego zbadania rynku Indyj brytyjskich oraz rynku Syryjskiego.

Informacje w sprawach eksportowych tel. 529-69.

KRONIKA

Dn. 1 czerwca r. b. odbyło się posiedzenie Rady Towaroznawczej przy Min. Skarbu, na którym — spośród spraw bezpośrednio interesujących przemysł chemiczny — ustalono następujący sposób taryfikacji szeregu towarów:

produkt pod nazwą „Calcium Legierung“, służący do spulchniania betonu, cłicł wg. poz. 490 p. 1 taryfy celnej;

korzeń fiołkowy w kawałkach cłicł wg. poz. 89 p. 2;

węże gumowe do benzyny z wkładką metalową cłicł wg. poz. 1034 i Uwagi do niej.

Dnia 1 czerwca odbyło się pod przewodnictwem p. Inż. M. Holtorpa posiedzenie Komisji Pracy Związku Przemysłu Chemicznego.

Po przedyskutowaniu spraw, dotyczących zarobków robotniczych, ustawy o czasie pracy i zapłaty za urlopy, zebranie wysłuchało interesującego referatu p. Inż. M. Bornsteina o działalności Kas Chorych (Ubezpieczalni Społecznych). Wobec coraz silniej zaznaczających się braków funkcjonowania Kas Chorych, zebranie postano-

wiło prosić Związek o wszczęcie starań w kierunku ustawowego przeprowadzenia zasady kas zastępczych.

Jednocześnie wysunięto myśl powierzenia Instytutowi Naukowej Organizacji zadania zbadania działalności Kas Chorych w Polsce.

Dn. 5 czerwca r. b. odbyło się pod przewodnictwem p. Inż. Wł. Płużańskiego posiedzenie grupy fabryk barwników i półproduktów organicznych. Na zebraniu tem rozważano sprawy taryfikacji rozmaitych półproduktów organicznych oraz przedyskutowano obszernie i przyjęto odpowiednie wnioski w związku z rokowaniami o zawarcie nowego traktatu handlowego polsko-angielskiego.

W pierwszych dniach października r. b. odbędzie się w Zagrzebiu wystawa chemiczno-farmaceutyczna z okazji III Kongresu Federacji Farmaceutów Słowiańskich i 50-lecia studjum farmaceutycznego na uniwersytecie w Zagrzebiu.

Polscy producenci chemiczno-farmaceutyczni biorą udział w wystawie; byłoby jednak bardzo pożądane, aby inne fabryki chemiczne, dostarczające artykułów chemicznych do przerobu w fabrykach farmaceutycznych, również wystawiły swoje eksponaty. Jest to szczególnie ważne dla tych przedsiębiorstw, które doceniając znaczenie rynku bałkańskiego starają się wejść na ten rynek. Zachęcamy przeto najgoręcej do uczestniczenia w wystawie w Zagrzebiu. Bliższych informacji w tej sprawie udziela przewodniczący grupy fabryk farmaceutycznych Związku Przemysłu Chemicznego, p. Dr. S. Otolski.

Na wystawie „Len Polski“ wystawiają następujące fabryki, wchodzące w skład Związku Przemysłu Chemicznego:

Sp. Akc. „Boruta“ w Zgierzu, prezentując dużą kolekcję barwników na len i wełnę, oraz szereg półproduktów służących do fabrykacji barwników; na szczególną uwagę zasługuje wystawiony przez fabrykę „Boruta“ betanaftol, produkowany obecnie w ilościach, zgółą przewyższających zapotrzebowanie wewnętrzne.

Sp. Akc. „Winnica“ wystawia kolekcję barwników na wełnę i len, zwracając szczególną uwagę na duże opakowania.

ECHA

* Następujący pracownicy Fabryki Związków Azotowych w Mościcach zostali odznaczeni Złotym Krzyżem Zasługi:

Inż. Mieczysław Günther, Inż. Karol Hülle, Inż. Stanisław Kubiński, Andrzej Miziewicz, Inż. Stanisław Nowotny, Dr. Inż. Stefan Pawlikowski, Inż. Włodzimierz Schaezel de Merkhhausen, Inż. Romuald Wowkonowicz, Inż. Stanisław Chrzanowski.

Ponadto, Srebrne i Bronzowe Krzyże Zasługi otrzymali majstrowie fabryki w Mościcach.

Wszystkim odznaczonym składamy szczere powinszowania.

* Z dniem 1 czerwca b. r. opuścił dotychczasowe stanowisko dyrektora fabryki materiałów wybuchowych „Lignoza S. A.“ w Krywałdzie p. inż. bar. Freytag-Loringhoven. Stanowisko to objął p. inż. Janusz Barcikowski, dyrektor fabryki materiałów wybuchowych i środków zapalających „Lignoza S. A.“ w Bieruniu Starym, zatrzymując nadal kierownictwo tej fabryki.

**NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

Aceton	420 zł.
Alkohol metylowy techniczny 90%	160 "
czysty 99%	300 "
Amoniak skroplony za 1 kg NH ₃	1,53 "
Azotniak mielony za 1 kg % N ₂	1,52 "
granulowany za 1 kg % N ₂	1,69 "
Azotan amonu	100 "
Azotyn sodowy	120 "
Benzol handlowy 90%	92 "
czysty	104 "
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	13,50 "
Boraks	90-100 "
Chlor ciekły	115 "
Chlorek cynku 50° Bé	30 "
*Chlorek wapna bielący	30,6 "
Chlorek wapnia (CaCl ₂)	20-22 "
Chlorobenzol	165 "
Chloroform czysty	800 "
" "pro narcosi"	1,800 "
Eter siarkowy	450 "
Fenol czysty	265 "
Formalina 40%	250 "
Gliceryna farmaceutyczna 30° Bé	220 "
techniczna 85/88%	160 "
Karbolinum	29,75 "
Klej kostny	230 "
Klej skórny	250 "
Krezol czysty	128 "
Kwas azotowy tech. 36° Bé za 100% HNO ₃	95 "
Kwas mrówkowy 80%	235 "
Kwas siarkowy 60° Bé	6,00 "
" solny 19°/21° Bé	12,25 "
" octowy techn. 30%	80 "

Mączka kostna odklejona 30% P ₂ O ₅	15 zł.
" rogowa 13/14% N	50 "
Naftalin surowy prasowany	28,00 "
" czysty w łuskach	52,50 "
Octan sodu	120 "
" ołowiu	200 "
Oleina	175 "
Oleum 20%	19,24 "
Olej lniany	175 "
* Potaż kalcynowany 90/95%	120 "
* Potaż żrący topiony 88/92%	140 "
Pirydyna czysta dla celów analitycznych za 1 kg	8,00 "
Smoła preparowana	16,50 "
Saletra amonowa	100 "
Saletra potasowa	130 "
* Saletra sodowa przem. zwyczajna	55 "
* Saletra sodowa rafinowana	75 "
* Salmjak raf.	120 "
Siarczan amonu	28,45 "
* Siarczan miedzi	65-75 "
* Siarczek sodu 60/62%	64 "
Soda amonjakalna	25 "
* " kaustyczna	54 "
Sól glauberska krystaliczna	7,00 "
Stearyna	155 "
Superfosfat 16% par. Warszawa luzem	10,72 "
Toluol czysty	115 "
Woda amonjakalna chem. czysta zaw. ± 25% NH ₃	60 "
Zelatyna techn.	400 "

Ceny powyższe są cenami hurtowymi i rozumieją się za 100 kg loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

**KOMUNIKACJA LOTNICZA
ZAPEWNI
MAKSIMUM WYGODY
OSZCZĘDNOŚCI CZASU
I BEZPIECZEŃSTWA**

**ZWIEDZAJ
MUZEUM PRZEMYSŁU
I TECHNIKI
— W WARSZAWIE, UL. TAMKA 1 —
TEL. 298-84**

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne:
„PRZEMYSŁ CHEMICZNY, BO
RUTA Sp. Akc.“, Zgierz, tel.
Łódź 121-01; Warszawa, Piusa XI. 3.
m. 8, tel. 8-38-78.
„WOLA KRZYSZTOPORSKA“
Fabr. Chem. Piotrków Tryb., tel.
Piotrków Tryb. 165.
**ZAKŁADY CHEMICZNE W WIN-
NICY, S. A. Winnica, poczta Hen-
ryków k/Warszawy, tel. 1-a podm. 17.
Biuro sprzedaży: Inż. Oskar Gross.
Łódź, Gdańska 81, tel. 186-12.**
Chlorek wapna bielący.
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“,
Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94.
Chlorek wapnia (CaCl₂):
„ZAKŁADY SOLVAY W POL-
SCE“, Warszawa, Czackiego 14,
tel. 5-91-24.
Farmaceutyczne przetwory:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS
i SYN“, Warszawa, Danilowiczow-
ska 16, tel. Centrala-Spiess.
„FR. KARPINSKI SPÓŁKA AK-
CYJNA“, Warszawa, Wolność 9,
tel. 11-06-00.
**Gliceryna farmaceutyczna i technicz-
na:**
Sp. Akc. „STREM“, Warszawa,
Mazowiecka 7, tel. 584-30.

Przem. Tłuszcz. „SCHICHT-LE-
VER“ Sp. Akc., Warszawa, Nowy
Zjazd 1, telefony 605-77, 605-99.
Gumowe artykuły techniczne:
Sp. Akc. „WOLBROM“, Warsza-
wa, Wierzbowa 9, tel. 206-80.
Zakł. Kauczukowe „PIASTÓW“
Sp. Akc., Warszawa, Złota 35,
tel. 533-49.
Jedwab sztuczny:
Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FA-
BRYKA SZTUCZNEGO JEDWA-
BIU“, Warszawa, Wilcza 9a, tel.
875-39.
FABRYKA PRZEDZY I TKANIN
SZTUCZNYCH „CHODAKÓW“,
Sp. Akc., poczta Sochaczew. Tel.
Sochaczew 81.
Karbid:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“,
Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94.
Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska
Górne, G. Śląsk.
Klej kostny i skórny:
Sp. Akc. „STREM“, Warszawa,
Mazowiecka 7, tel. 584-30.
Kwaśny węglan sodowy (bikarbonat):
„ZAKŁADY SOLVAY W POL-
SCE“, Warszawa, Czackiego 14,
tel. 591-24.

Oleina zwierzęca:
Sp. Akc. „STREM“, Warszawa,
Mazowiecka 7, 5-84-30
Słomka i włosie wiskozowe:
Sp. Akc. TOMASZOWSKA FA-
BRYKA SZTUCZNEGO JEDWA-
BIU“, Warszawa, Wilcza 9a, tel.
875-39.
Smoła pierwszorzędowa:
Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska
Górne, G. Śląsk.
**Soda amonjakalna, krystaliczna i kau-
styczna:**
„ZAKŁADY SOLVAY W POL-
SCE“, Warszawa, Czackiego 14,
tel. 591-24.
Soda kaustyczna.
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ“,
Warszawa, Zgoda 10, tel. 634-94.
Sól glauberska krystaliczna:
„TOMASZOWSKA FABRYKA
SZTUCZNEGO JEDWABIU“,
Warszawa, Wilcza 9a, tel. 8-75-39.
Stearyna:
Sp. Akc. „STREM“, Warszawa
Mazowiecka 7, tel. 584-30.
Żelazokrzem 45% i 75%:
Zakłady „ELEKTRO“, Łaziska
Górne, G. Śląsk.

Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego“ bezpłatnie.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 1, telefon 510-14

Wydawca: w imieniu Związku Przem. Chemicznego Rzplitej Polskiej—Dyrektor Związku Inż. EDMUND TREPKA

Redaktor: Inż. TADEUSZ ZAMOYSKI

Druk L. Bogusławskiego i S-ki, Świętokrzyska 11